

ISADORA MOON

MERGE LA ȘCOALĂ

Traducere din engleză de Dana Dincă

CURTEA VECHE

Capitolul întâi

Isadora Moon. Sunt chiar eu!

Iepurașul Roz și cu mine ne distrăm
mult împreună.

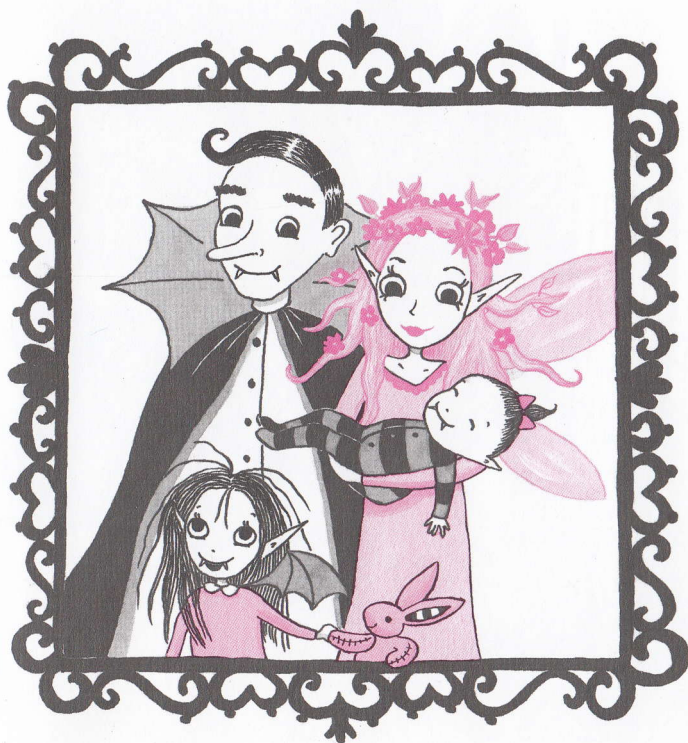
Mama mea e contesa Cordelia Moon.
Este zână. Da, chiar este zână! Îi place
să grădinărească, să înoate în râuri
învolverate, îndrăgește focurile magice de
tabără și preferă să doarmă afară, sub cerul
înstelat.

Tatăl meu este contele Bartholomew
Moon. El e vampir. Chiar asta este! Lui
îi place să stea treaz toată noaptea, să se
hrănească doar cu alimente sângerii (roșii
coapte — puah!), să privească îndelung
cerul pe timpul nopții prin telescopul său
special și să zboare când e lună plină.

Mai e și sora mea cea mică,
Honeyblossom. Ea este jumătate zână,
jumătate vampir, exact ca mine! Îi place să

tragă câte un pui de somn, să gângurească
și să bea lapte roz.

Iepurașul Roz și cu mine suntem
mereu împreună. El era animăluțul meu de
pluș favorit, dar mama a făcut o vrajă și l-a
transformat într-o ființă vie.

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Iar asta este casa noastră! Dormitorul
meu se află la ultimul etaj din turn. De la
fereastra mea se poate vedea tot orașul.
Iepurașul Roz nu prea are voie să se
apropie de ferestre, fiindcă îi place prea
mult să sară de acolo.

El își închipuie că poate să zboare, ca mine.

Însă, de fapt, nu poate să zboare.

În fiecare dimineață, îi privesc pe copiii oamenilor cum se îndreaptă spre școală. Poartă uniforme caraghioase, cu cravate în dungi.

Chiar dacă acei copii par foarte prietenoși...

Și chiar dacă pare că se distrează de minune...

Mă bucur că sunt jumătate vampir, jumătate zână, pentru că o zână-vampir nu trebuie să meargă la școală.

Sau cel puțin așa credeam...

Ieri-seară exersam zborul în bucle prin fața ferestrei dormitorului, când tata m-a strigat de jos.

— Isadora! mi-a spus. Vino la micul dejun!

Tata ia întotdeauna micul dejun la șapte seara, fiindcă în timpul zilei doarme. Mama își ia micul dejun dimineața.

Asta înseamnă că, de obicei, eu iau de două ori micul dejun. Nu mă deranjează,

Libris

Respect pentru oameni și cărți

pentru că mâncarea mea preferată este untul de arahide întins pe pâine prăjită.

Tata stătea la masă, sorbind dintr-un pahar nectarul său foarte special de fructe roșii. Eu cred că sucul acela e dezgustător. Mie nu-mi place mâncarea de culoarea sângelui, în special roșiile. Și știu că sucul special al tatei conține legumele astea.

— Într-o zi îl vei savura ca un vampir adevărat, mi-a spus el. Toți vampirii îndrăgesc mâncarea purpurie.

Dar eu știu că nu o să-mi placă. La urma urmei, sunt doar pe jumătate vampir.

Mama, care era și ea de față, a deschis fereastra ca să intre aer curat și a pus o mulțime de flori în vase.

Avem paisprezece vase cu flori în bucătărie. Și un copac care crește din mijlocul podelei! Mamei îi place la nebunie să aducă natura în interiorul casei.

Honeyblossom scâncea în scaunul ei înalt, din cauză că își scăpase biberonul pe jos. I l-am ridicat și i l-am umplut cu lapte roz. Nici ei nu-i place sucul roșu, tot așa cum mi se întâmplă și mie.

Tata a spus:

— Isadora, a venit timpul să începi școala.

— Dar, tată, sunt o zână-vampir. Nu e nevoie să merg la școală, i-am răspuns.

— Chiar și zânele trebuie să se ducă la școală, a zis mama.

— La fel și vampirii! a adăugat tata.

— Dar eu NU VREAU să merg la școală, am spus. Fac o mulțime de lucruri acasă și mă simt grozav alături de Iepurașul Roz.

— Totuși, s-ar putea să-ți placă, a insistat tata. Când eram doar un băiețel, mie mi-a plăcut foarte mult la școala de vampiri.

— Iar eu am adorat școala de zâne! a spus mama, luând dintr-un castron o lingură de iaurt cu nectar de flori.

— Te vei simți minunat! m-au asigurat amândoi, zâmbind.

Eu nu eram așa de convinsă.

— Dar nu sunt zână în întregime, am zis. Și nici vampir în întregime. Deci, la ce școală mă voi duce? Este vreuna specială pentru zâne-vampir? Există o școală pentru mine?

